

jeg skal kun dertil sige, at, naar det siges, at Handelen i saa Henseende vil komme i Spaniens Magt, og det er grundet derpaa, at Spanien er Hovedmarkedet for Fiskehandelen, da er det jo i højste Grad ønskeligt, at Islanderne kunne aabnes Afgang til at sælge Producter, hvor de kunne opnaae den højste Pris; og jeg skulde troe, at Islanderne have sukket saa længe i Lænker, at det er paa Tide at have deres Vel alene for sig ved Ordningen af denne Sag.

Naar jeg har yttret, at jeg ikke kunde ansee det for rigtigt, at den ærede Forslagsstiller havde fremlagt os et Forslag om en ikke fuldstændig Frihandel, da skal jeg nærmere begrunde dette derved, at Regjeringen i Motiverne til det Udkast, der i sidste Sæssion blev forelagt Landstinget, udtrykkelig har udtalt, at Islands Handel er for Tiden bunden til Danmark og navnlig til Kjøbenhavn, og at det islandske Althing er fremkommen med indtrængende Andragender om en større Handelsfrihed.

Allerede i 1845 indgav Althinget med Hensyn til den udenrigske Handel et Andragende om, at der maatte gives Tilladelse til directe Besejling for Fremmede paa hvilke som helst Handelssteder paa Island. Dette blev vel indskrænket i 1849, da Forslaget kun gik ud paa, at Fremmede skulde først beselle en af de foreslaaede 6 Havne, førend de maatte anløbe de andre Handelssteder i Landet. Men der er vistnok intet Spørgsmaal om, at Grunden til, at Althinget saaledes nedstemte sine Fordringer, var den at de ikke ventede at kunne sætte mere igjennem. Ansvælsen paa Island er vistnok endnu, ligesom i 1845, den, at de ønske en saa udstrakt Handelsfrihed som mulig. Dette gav sig ogsaa tilkjende derved, at der i 1849 blev foreslaaet Tilladelse til en fuldstændig Oplandshandel, hvilket derimod blev indskrænket i 1845. Regjeringen er imidlertid ogsaa ved denne Sag, ligesom ved den færøiske Sag, gaaet ud paa at concentrere Handelen til nogle enkelte Steder, og navnlig til de nuværende Handelsetablissementer. Men naar man seer hen til, at det vilde give Anledning til, at Varer kun maatte afhændes til de paa

disse Steder bosatte Kjøbmænd, er det soleklart, hvilke Ulemper dette vilde forvolde Island. Jeg kunde endnu forfølge, hvorledes Islanderne fra først af have holdt stærkt paa at faae en mere udstrakt Handelsfrihed, end dette Lovforslag gaaer ud paa; men jeg skal for Diebliffet ikke opholde mig videre derved. Jeg skal kun gjentage, hvad jeg har udtalt fra først af, at jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller var kommen frem med et Lovforslag om fuldstændig Handelsfrihed og ikke med et Forslag som dette, om hvilket han selv erklærer, at det ikke gaaer ud derpaa.

A. Sage: Der er maaskee saa Ting, der have større Krav paa Thingets velvillige Opmærksomhed, end denne Sag, og dersom jeg havde den ringeste Tvivl om, at Thinget vilde beslutte at behandle denne Sag videre og lade den gaae til et Udvalg, skulde jeg tage mig den Frihed at fremsætte nogle Bemærkninger, som maaskee kunde tjene til nogen Vejledning i Sagen. Men da jeg ikke nærer en saadan Tvivl, og da vi desuden i dette Diebliff ikke have den Fornøielse længere, at noget Medlem af Regjeringen er heri Salen, uagtet det jo dog vilde være overmaade nyttigt, om vi kunde vedblive at høre den ærede Indenrigsministers Bemærkninger om denne Sag, vil jeg ikke opholde Thinget længere. Jeg vil kun anbefale Thinget til — dersom Indenrigsministeren skulde lade Solen gaae ned over sin Brede — ikke at lade Solen gaae ned over Uret, og Uret vilde det være ikke at fremme denne Sag.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, sættes Sagens Overgang til den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 St.

Frolund: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Formanden: Da der ikke gjøres noget andet Forslag, skal jeg sætte under Afstemning, om der skal ned sættes et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte heri Salen, til at behandle denne Sag.